

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2001-2002

24 juni 2002

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR INSTITUTIONELE EN BESTUURLIJKE HERVORMING
EN AMBTENARENZAKEN

Vraag om uitleg van de heer Erik Matthijs tot de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, over het verloren vertrouwen in minister Dua

Commissie voor Institutionele en Bestuurlijke Hervorming en Ambtenarenzaken

Maandag 24 juni 2002

WAARNEMEND VOORZITTER : Mevrouw Mieke Van Hecke

– *De vraag om uitleg wordt gehouden om 14.31 uur.*

Vraag om uitleg van de heer Erik Matthijs tot de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, over het verloren vertrouwen in minister Dua

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Matthijs tot de heer Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, over het verloren vertrouwen in minister Dua.

De heer Matthijs heeft het woord.

De heer Erik Matthijs : Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister-president, collega's, mijn vraag lijkt enigszins achterhaald, maar in zekere zin is ze dat niet. Vrijdag, bij het begin van de zomer, werd alles met de mantel der liefde bedekt, en er zouden nu geen problemen meer zijn. Volgens mij blijven ze echter sluimeren. Uit het incident van 6 juni kunnen we een aantal conclusies trekken.

Mijnheer de minister-president, het was een ongeheel scherp incident, maar het werd daarna door u afgedaan als overtrokken. U deed de zware elleboogstoten af als aanporren, stimuleren en aandacht vragen. Op 6 juni stond er op de voorpagina van De Morgen echter een genuanceerder versie te lezen. Ik citeer : 'De harde verwijten van Agalev-minister Vera Dua aan het adres van de Vlaamse minister-president Dewael, onder meer in deze krant, keren als een boemerang naar de milieuminister zelf terug. In de schoot van de Vlaamse regering wordt met steeds minder terughoudendheid het onvermogen van Dua aangeklaagd om een dossier in consensus af te ronden.'

Ik citeer verder : 'Het is Agalev dat de VLD pest door gemaakte afspraken niet na te komen, niet omgekeerd, zeggen prominente regeringsleden eensluidend. Verwezen wordt daarbij naar de vertraging die diverse milieudossiers oplopen door foutjes die in de ontwerp teksten van het kabinet-Dua sluipen. Minder onschuldige misstappen, zoals het heimelijk verbeteren van teksten die al via de ministerraad en de Raad van State gepasseerd zijn, verhogen de irritatie.' Men zou voor minder geïrriteerd zijn. De feiten die minister Dua worden aangewreven zijn heel ernstig. Ze worden geuit door prominente regeringsleden. Een regeringslid dat zoiets door een journalist laat noteren, moet wel zeker zijn van haar stuk.

De beschuldigingen worden 2 dagen later nog eens herhaald in het weekendartikel onder de titel 'Fin de regime – versie van de Vlaamse regering.' Ik citeer ook uit dit artikel : 'Vormfouten, zoals het vergeten van de signatuur van de medebevoegde minister Steve Stevaert over het ontwerp van decreet integraal waterbeleid, doen veel tijd verloren gaan.' En verder : 'Bewuste niet afgesproken aanpassingen – dat is nog mooi gezegd – van teksten die al via de ministerraad en de Raad van State zijn gepasseerd, zetten nog meer kwaad bloed, zeker als die vervolgens op de ministerraad weggelachen worden door mevrouw Dua met een onschuldig : Oei oei, hebben jullie ons doorzien ?'

Daar wordt echter niet op gereageerd. Het blijft verdacht stil van de kant van Agalev. Er wordt geen recht van antwoord gevraagd. Er wordt niet gedreigd met een proces wegens laster en eeroof. We kunnen er dus van uit gaan dat de beschuldigingen juist zijn. Naar mijn oordeel maakt minister Dua het zichzelf onmogelijk om normaal te functioneren. Elke beslissing die ze neemt, moet immers vanaf nu strikt worden gecontroleerd. Iemand die zich schuldig maakt aan zulke ernstige fouten, heeft het voorgoed verkorven bij iedereen die met haar samenwerkt en kan op geen vertrouwen meer

Matthijs

rekenen. Als lid van de commissie Leefmilieu, Natuurbehoud en Ruimtelijke Ordening vraag ik me af of we nog samen in een commissievergadering aan tafel kunnen zitten.

Het houdt bovendien niet op. Vrijdag laatstleden ontvingen we een persbericht van het kabinet van minister Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, met de tekst : ‘Het Vlaams klimaatplan : hét wapen tegen de uitstoot van broeikasgassen.’ De eerste lijn luidt : ‘De Vlaamse regering heeft vandaag het Vlaams klimaatplan principieel goedgekeurd. Met het Vlaams klimaatplan biedt Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw Dua Vlaanderen hét wapen om de uitstoot tegen 2005 te stabiliseren.’

Een paar uur nadien kwam de verrassende mededeling : ‘Erratum : Vlaams klimaatplan, hét wapen tegen de uitstoot van broeikasgassen. Gelieve dit bericht als onbestaande – in hoofdletters – te beschouwen. De bespreking is uitgesteld.’ Ik heb er niets op tegen dat iemand zich profileert, maar dit kan niet. Mevrouw Dua mag nu denken dat ik haar wil stalken, maar dat is niet het geval. Het is mijn taak als parlements lid haar te controleren. Ik heb nog nooit iemand gestalkt en zal dat ook nooit doen, maar dergelijke zaken kunnen toch echt niet door de beugel.

Hoeveel keer heeft minister Dua op een achterbakse wijze in reeds goedgekeurde documenten wijzigingen aangebracht ? In welke dossiers zijn de achteraf aangebrachte wijzigingen teniet gedaan ? Wat zult u, nu u terug het vertrouwen hebt als coach, doen om een herhaling van dergelijke feiten te voorkomen ?

– *De heer Norbert De Batselier, voorzitter, treedt als voorzitter op.*

De voorzitter : De heer Holemans heeft het woord.

De heer Dirk Holemans : Mijnheer de voorzitter, collega's, mijnheer Matthijs, u neemt de stijl van uw fractieleider over, want u speelt graag het persagentschap Belga. In plaats van in te gaan op de inhoud van dossiers, slaat u ons om de oren met stukken uit krantenartikels, waarbij u wel de stijl van uw fractievoorzitter achterwege laat. In een vraag om uitleg het woord achterbaks gebruiken, is zonder meer tendentius, en dat betreurt ik.

U zegt dat u over tal van feiten beschikt, maar blijkbaar zijn die feiten niet meer dan wat 1 journa-

list schrijft. We moeten hier over dergelijke feiten discussiëren. Als we vinden dat dat geen feiten zijn, moeten we volgens u maar een klacht indienen wegens laster en eerroof. Ik heb zeer veel respect voor de autonomie van de journalistiek, en zowel in de journalistiek als in de politiek streeft men naar een maximale kwaliteit, maar af en toe blijft die wel eens achterwege. Mijnheer Matthijs van CD&V, u bent vooral geïnteresseerd in achterklap, wat toch één van de christelijke ondeugden is. Vrijdag is er een duidelijk akkoord gesloten in de regering over de uit te voeren beleidsopties. Ik wil daar even op wijzen, maar vind dat daar verder niet meer tijd aan gespendeerd moet worden.

De voorzitter : Minister-president Dewael heeft het woord.

Minister-president Patrick Dewael : Mijnheer de voorzitter, geachte leden, mijnheer Matthijs, u viseert de pers. Een analyse van krantenartikels kan ons tot een bizar debat leiden. U stelt me de vraag of het juist is wat de journalisten schrijven. U moet er toch eens goed over nadenken tot welk soort debat we zouden kunnen worden verleid wanneer een parlements lid de regering vraagt of het juist is wat de pers schrijft. Ik ga hier dus niet op in.

U zegt dat men de indruk zou kunnen krijgen dat u minister Dua stalkt en dat dit niet uw bedoeling is. Ter geruststelling, voor de zoveelste keer, zeg ik de commissie dat ik minister Dua nooit hebt gestalkt. Ik heb dat ook nooit gedaan.

Zou het niet mogelijk zijn om op basis van uw vraag een parlementaire onderzoekscommissie naar de handel en wandel van de regeringsleden in het leven te roepen ? Deze zijn de voorbije dagen niet uit de ether geweest.

Ik haal maar 1 element uit uw vraag naar voren, namelijk het aanbrengen van wijzigingen aan teksten nadat de Raad van State een advies heeft uitgebracht. Dit is perfect legitiem voor een lid van de regering. Nadat bijvoorbeeld een voorontwerp van decreet is goedgekeurd door de regering, en het aan de verschillende adviesorganen en uiteindelijk aan de Raad van State is voorgelegd, kan de regering daarna nog wijzigingen aanbrengen op voorstel van de betrokken minister. De manier waarop dit zou zijn gebeurd, laat ik volledig voor rekening van de auteur van het artikel, maar het gebeurt vrij courant. Ik begrijp niet goed waar u naartoe wilt.

Uit de feiten blijkt dat vorige vrijdag de Vlaamse regering op het vlak van Leefmilieu en Ruimtelijke Ordening een aantal maatregelen heeft bekendge-

Dewael

maakt die een uitstekende synthese zijn van de verschillende voorstellen die terzake al op tafel lagen.

Ik haal nog één zaak uit de pers naar voren, iets wat helemaal juist is, namelijk dat minister Dua op de aansluitende persconferentie heeft gezegd dat ze me een uitstekende coach van de Vlaamse regering vindt.

De voorzitter : De heer Matthijs heeft het woord.

De heer Erik Matthijs : Mijnheer de minister-president, over het akkoord van vrijdag kunnen we het later nog hebben. Ik begrijp uw antwoord echter helemaal niet. Er wordt in het Vlaams Parlement, onder meer bij actuele vragen, vaak geciteerd uit de pers. Dan antwoorden de ministers daarop. Deze zaak wordt gewoon onder de mat geveegd. Het gaat over ernstige feiten. Als ik als voorzitter van een college hiermee geconfronteerd zou worden, dan zou ik daarover een verklaring afleggen.

Dat er na het advies van de Raad van State wijzigingen aan teksten worden aangebracht, weet ik ook. In de krant laat men echter aanvoelen dat dit gebeurt na de goedkeuring door de ministerraad, en dat is iets helemaal anders dan na de goedkeuring van de Raad van State. Het is niet mijn bedoeling om een parlementaire onderzoekscommissie in het leven te roepen. Ik heb u gewoon gevraagd of die feiten u bekend zijn. Als de kranten schrijven dat prominente regeringsleden dit verklaren, is het mijn volste recht u daarover verantwoording te vragen.

Minister-president Patrick Dewael : Ik dacht dat we er met een kwinkslag konden uitgeraken, maar als u er op een ernstige manier op doorgaat, dan moeten we elkaar toch goed begrijpen. De journalistieke verantwoordelijkheid van een krantenartikel berust uiteraard bij de journalist en in tweede instantie bij de redactie van die krant. De journalist baseert zich op bronnen, waarover een legitieme geheimhouding bestaat.

Als de Vlaamse regering of ikzelf vragen over de juistheid van al deze artikels zouden moeten beantwoorden, zouden we al snel in hilarische situaties terechtkomen. Ik weet immers niet op welke bronnen een journalist zich voor een artikel baseert. De journalist is zelf verantwoordelijk voor de inhoud van zijn artikels.

De heer Matthijs heeft daarnet een concreet voorbeeld aangehaald over het wijzigen van teksten. Ik dacht dat het hier wijzigingen op advies van de Raad van State betrof. Dit gebeurt uiteraard courant en op initiatief van alle ministers.

Blijkbaar had de heer Matthijs het echter over wijzigingen aan teksten die al door de ministerraad zijn goedgekeurd. Indien er voor de publicatie nog iets aan die teksten wordt gewijzigd, gaat het hier om het vervalsen van documenten. Het spreekt vanzelf dat ik dergelijke vragen formeel kan beantwoorden. Er wordt niet aan die teksten geprutst.

In het kader van de besluitvorming worden regelmatig voorontwerpen van decreet opgesteld. Na advies van de Raad van State en van de bestaande adviesorganen worden die teksten vaak nog gewijzigd. Deze wijzigingen worden op voorstel van de leden van de Vlaamse regering en na een interne deliberatie aangebracht.

Over de deliberaties van de ministerraad wil ik hier niet uitweiden. De regel is dat de leden van de Vlaamse regering hier niet over spreken. Het uiteindelijke resultaat van die besprekingen wordt steeds door de voltallige Vlaamse regering onderschreven. Na afloop van de ministerraad wordt aan die teksten niet meer geraakt.

Ik hoop dat de heer Matthijs de Vlaamse regering niet elke week zal komen vragen of een interessant artikel in De Standaard of in De Morgen klopt. Een Vlaams volksvertegenwoordiger moet in eerste instantie de Vlaamse regering controleren. De Vlaamse regering oefent evenwel geen enkele controle uit op de pers. De pers vervult haar democratische rol op de manier die haar het best lijkt.

De voorzitter : De heer Matthijs heeft het woord.

De heer Erik Matthijs : Mijnheer de voorzitter, het is de eerste keer tijdens deze legislatuur dat ik een dergelijke vraag stel. Ik vind dat het hier een zeer veelzeggend artikel betreft. In dit artikel wordt duidelijk verwezen naar het wijzigen van teksten die al door de ministerraad zijn goedgekeurd. De minister-president vindt dat ik de uitvoerende macht moet controleren. In dat opzicht vind ik deze vraag om uitleg zeer terecht.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

– *Het incident wordt gesloten om 14.47 uur.*